

Poker is meer dan een kansspel

Door: Rogier J.D. Potter van Loon, Martijn J. van den Assem en Dennie van Dolder

Is poker een kansspel of een behendigheids spel? Deze vraag speelt een centrale rol in de wereldwijde twist over de legaliteit van het spel en de fiscale belasting van winsten. Stel de vraag aan een willekeurige speler en hij zal je verzekeren dat poker een behendigheids spel is. Wetgeving en jurisprudentie bestempelen poker echter vaak als kansspel. Zijn spelers verblind door hun enthousiasme, of hebben zij een punt?

In ons artikel, *Beyond Chance? The Persistence of Performance in Online Poker*, presenteren we een kwantitatieve analyse naar de rol van behendigheid in de prestaties van online poker spelers. Onze dataset bevat honderden miljoenen observaties, waarbij steeds om echt geld wordt gespeeld. We hebben onze bevindingen recent verspreid via SSRN (ssrn.com/abstract=2129879).

Onze resultaten vormen sterk bewijs tegen de hypothese dat poker een zuiver kansspel is. Bij een zuiver kansspel zou er geen samenhang moeten zijn in de winsten van spelers over verschillende tijdsperiodes. Deze samenhang is er echter wel degelijk. Onze dataset omvat twaalf opeenvolgende maanden, en als we deze periode opsplitsen dan vinden we dat spelers die relatief goed presteerden over een bepaalde periode het in de regel ook goed doen in de navolgende periode. Spelers uit het beste deciel over de eerste zes maanden van onze steekproef winnen tijdens de navolgende zes maanden bijvoorbeeld aanzienlijk meer dan spelers uit het slechtste deciel. Wanneer we spelers rangschikken op basis van onze meest accurate prestatie maatstaf, dan vinden we dat een speler uit de top tien procent van de eerste zes maanden meer dan twee keer zo vaak als anderen deel uit maakt van de top tien procent in de navolgende periode. Tegelijkertijd is het meer dan twee keer minder waarschijnlijk dat zo'n speler tot de slechtste tien procent zal behoren. Het is zelfs meer dan twaalf keer zo waarschijnlijk dat een speler die tot de beste één procent behoorde zich opnieuw tot de beste één procent mag rekenen, en meer dan vier keer zo waarschijnlijk dat hij deel zal uit maken van de beste tien procent. De slechtste spelers blijven vaak verliezen, en zij veranderen vrijwel nooit in relatief goed presterende spelers.

We hebben ook verschillende regressiemodellen geschat waarbij de prestaties van spelers verklaard worden door maatstaven die gebaseerd zijn op historische data. De resultaten versterken de bovengenoemde bevindingen en laten zien dat de prestaties niet alleen samenhangen met historische prestaties, maar ook in zekere mate met twee eenvoudige speelstijlvariabelen. Daarnaast is er tevens een verband met het aantal handen dat de speler tijdens de voorgaande periode heeft gespeeld: meer frequente of ervaren spelers laten betere resultaten optekenen. Deze laatste bevinding kan zowel betekenen dat betere spelers meer spelen als dat zij door spelervaring op te doen leren hun spel te verbeteren. Beide interpretaties stroken niet met de hypothese dat poker een zuiver kansspel is.

Wanneer we de regressiemodellen op een gebruikelijke manier schatten, dan wordt een relatief klein deel van de verschillen in de prestaties tussen spelers verklaard door de opgenomen variabelen. Dit geeft op het eerste gezicht aan dat de rol van behendigheid relatief onbelangrijk is ten opzichte van de rol van pech en geluk. De beperkte verklarende kracht is echter deels te wijten aan de onnauwkeurigheid van de verklarende variabelen als maatstaven voor behendigheid. Bovendien verbetert de verklarende kracht als de prestaties van spelers gemeten worden over een grotere hoeveelheid handen. Wanneer we kijken naar de gezamenlijke prestaties van grote groepen spelers, dan is de (rang) correlatie tussen historische en huidige prestaties bijna perfect of zelfs volstrekt perfect. Dit geeft aan dat behendigheid vrijwel alle verschillen in prestaties verklaart als het aantal gespeelde handen dat wordt beschouwd maar voldoende groot is.

Voor meer achtergrondinformatie over onze analyses en resultaten verwijzen we naar ons artikel. Alles welbeschouwd denken we dat we met recht kunnen concluderen dat behendigheid een belangrijke factor is in poker. Ons onderzoek is beperkt gebleven tot online poker en tot de variant waarbij in iedere hand met echt geld wordt gespeeld. Met het oog op de vele overeenkomsten denken we dat onze conclusie kan worden veralgemeniseerd naar het spel aan fysieke speeltafels en naar toernooivormen. Als poker juridisch als behendigheids spel zou worden gezien, dan zou dat de taboesfeer rond het spel doorbreken, de onzekerheid onder spelers over legaliteit en belasting wegnemen, en de weg vrij maken voor online poker om zich te ontwikkelen tot een goedgereguleerde bedrijfstak met betrouwbare aanbieders.

Rotterdam, 27 augustus 2012

Verwijzing: Potter van Loon, Rogier J.D., Van den Assem, Martijn J. and Van Dolder, Dennie, *Beyond Chance? The Persistence of Performance in Online Poker*. Working paper, beschikbaar via ssrn.com/abstract=2129879.